

Sygn. akt **III RC 179/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR Mirosław Rogowski**

Protokolant **Anna Lasko**

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2015 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniej M. P. reprezentowanej przez **R. P.**

przeciwko **A. K. (1)**

o alimenty

I. zasądza od pozwanej **A. K. (1)** na rzecz małoletniej **M. P., ur. (...)** alimenty w kwocie po 400,00 zł (czterysta złotych) miesięcznie, począwszy od 23.06.2015 r., płatne do 10-go dnia każdego miesiąca, do rąk ojca dziecka **R. P.**, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki,

II. w pozostałej części oddała powództwo,

III. zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze) kwotę 240,00 zł tytułem kosztów sądowych,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. III RC 179/15

UZASADNIENIE

R. P., działający w imieniu małoletniej M. P. domagał się zasądzenia od pozwanej A. K. (2) alimentów w kwocie 600 zł miesięcznie. Żądanie pozwu uzasadnił tym, że pozwana, mimo że jest matką powódki, nie łoży na jej utrzymanie. Koszt utrzymania dziecka ocenił na 1.200 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 2. 10. 2015 r. (k. 11) pozwana uznała powództwo do kwoty 300 zł miesięcznie, wnosząc o oddalenie w pozostałej części z tego powodu, że pracuje na pół etatu i nie stać jej płacić wyższej kwoty.

Sąd ustalił:

Powódka M. P. ma 12 lat i jest córka R. P. i pozwanej A. K. (2).

dowód: odpis aktu urodzenia – k. 7 akt IIINsm 285/15.

Od jakiegoś czasu faktyczne pożycie rodziców dziecka nie układa się i na początku czerwca 2015 r. pozwana wyprowadziła się definitywnie ze wspólnie zajmowanego mieszkania. Powódka została z ojcem, który sam sprawuje nad nią bezpośrednią pieczę. (**okoliczności bezsporne**).

Małoletnia M. P. uczy się w 6 klasie szkoły podstawowej i osiąga bardzo dobre wyniki w nauce. Jest zdrowa, posiada w zasadzie typowe dla swojego wieku potrzeby. Jest dobrze rozwinięta fizycznie – ma około 160 cm wzrostu. Interesuje

się zwierzętami, ma psa. R. P. prowadzi gospodarstwo domowe tylko z powódką, nie ma innych dzieci. Zamieszkują w mieszkaniu spółdzielczym o powierzchni około 60 m², za które opłaty do spółdzielni wynoszą około 500 zł miesięcznie. Oprócz nich opłaca media. Jest emerytem ze świadczeniem 3080 zł netto. Podejmuje dodatkowo nieregularne zatrudnienie na podstawie umów cywilnoprawnych za niewielkim wynagrodzeniem (we wrześniu 2015 roku – 200 – 250 zł). Posiada samochód P. (...) z 2013 r.

dowód: decyzja emerytalna – k. 6,

zeznania R. P. – k. 11 (00:07:45 – 00:10:16,

00:19:53 – 00:23:57 i 00:28:47 – 00:29:18).

Pozwana A. K. (1) związała się z innym mężczyzną i zamieszkała u niego w Niemczech. Od 5. 08. 2015 r. zatrudniona jest na podstawie umowy zawartej na okres 1 roku na stanowisku asystenta pielęgniarstwa na ½ etatu. Ma pracować 80 godzin miesięcznie za wynagrodzeniem 9,30 euro za godzinę brutto (około 7 euro netto. Przewidziany jest dodatek za nadgodziny i pracę w godzinach nocnych. Nie posiada majątku. Z partnerem prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Zatrudniony jest on na stanowisku kierowcy autobusu wycieczkowego za wynagrodzeniem zasadniczym 1.260 euro. Oprócz powódki posiada obowiązek alimentacyjny wobec starszego dziecka pochodzącego ze związku z innym mężczyzną, z którego się nie wywiązuje.

dowód: umowa o pracę – k. 8,

zeznania pozwanej – k. 11 (00:10:16 – 00:13:06 i 00:23:57 – 00:28:47).

Pozwana nie uczestniczy w wychowaniu dziecka. Utrzymuje z córką kontakt telefoniczny. Nie łoży na jej utrzymanie pieniędzy do rąk ojca dziecka. Do września bieżącego roku niczego jej też nie kupowała. Wtedy zakupiła M. plecak, 3 koszulki z krótkim rękawem i buty (**okoliczności bezsporne**).

Sąd zważył:

Rodzice posiadają obowiązek alimentacyjny wobec dzieci, które nie są w stanie się jeszcze same utrzymać (art. 133 par. 1 k.r.o.). Zakres ich obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w przedmiotowej sprawie małoletniej M. P. oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych – R. P. i pozwanej A. K. (1) (art. 135 par. 1 k.r.o.).

M. P. ma wprawdzie tylko typowe dla wieku potrzeby ale są one już dosyć duże. Ma bowiem 12 lat i uczy się w 6 klasie szkoły podstawowej. Jest zatem w okresie intensywnego rozwoju fizycznego (ma około 160 cm wzrostu) i intelektualnego (uzyskuje bardzo dobre wyniki w nauce, ma zainteresowania). W ocenie Sądu dla zaspokojenia jej potrzeb na stosunkowo wysokim poziomie powinny wystarczyć kwoty około 1.000 zł miesięcznie. Wskazywana przez R. P. kwota 1.200 zł wydaje się być wygórowaną. Sytuacja materialna obojga rodziców pozwala na zaspokojenie potrzeb na takim poziomie przy założeniu, że możliwości zarobkowe R. P. odzwierciedlają dochody uzyskiwane z tytułu świadczenia emerytalnego i pracy dorywczej, przekraczające w sumie trzy tysiące złotych. Zdaniem Sądu - również dochody z pracy pozwanej odzwierciedlają jej możliwości zarobkowe. Wynoszą one nie mniej niż 560 euro miesięcznie (około 2.300 zł).

Zasądając od pozwanej kwotę 400 zł miesięcznie Sąd przyjął, że R. P. będzie alimentował dziecko w większym zakresie niż pozwana z uwagi na większe możliwości zarobkowe, mianowicie kwotą 600 zł będzie, świadczoną obok osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie. Nie ma on wprawdzie innych osób na utrzymaniu ale sam finansuje gospodarstwo domowe, które prowadzi z powódką. Pozwana, chociaż zarabia mniej, to jednak prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z nowym partnerem, przez co jej stałe koszty utrzymania są relatywnie mniejsze. Ponadto wykonywanie przez nią obowiązku alimentacyjnego ogranicza się w zasadzie do dostarczania córce materialnych środków utrzymania.

Dokonany podział obowiązku alimentacyjnego zgodny jest – o ocenie Sądu - z powołanymi na wstępie przepisami i uwzględnia powszechnie przyjmowaną w prawie rodzinnym zasadę zbliżonej stopy życiowej uprawnionych do alimentacji - dzieci i zobowiązanych – rodziców.

O zwrocie na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych – opłaty, od której strona powodowa była ustawowo zwolniona, orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych .